

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Prophetia Apocalyptica S. Joannis Apostoli

Kircher, Heinrich

Coloniæ Agrippinæ, 1676

§. II. Locustæ ex fumo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39100

Fumus
putei.

batur illo suo fumo doctrinæ superstitiosæ. Dudum hic fumus ejus infernalis, impatiens coarctationis & angusti spatii concutiebatur terram, erupturiens usque ad & subter Constantinopolim: sed hac adhuc inaccessâ reprimebatur intra statutos terminos, longâ dissimulatione DEI circa illam tantam urbem, & coërcitione putei, hoc est, *Sectæ ex abyffo collectæ*, Quoad sub-

lato repagulo, aperiente obstinatissimo Schismate tot jam sæculorum inventerato unâ cum pertinacia in temperariis dogmatis, diffusus est fumus atque intromissus in sedem olim Regiam Imperiis & Religionis Christianæ: cuius omnem reliquam sustulit lucem; & offudit tenebras Soli & aëri illi tantas, ut impediverit accessum & spem omnis illustrationis supernæ.

Obscu-
ratio.

S. II.

*Locusta ex fumo.*Locu-
stæ.

1. Simul cum illo suo FUMO repleverant LOCUSTÆ putei urbem ac ditionem atque Imperium Constantino-politanum, permixtæ & emissæ ad potiundum illo & ad Religionem conculcandam: additâ illis POTESTATE simili SCORPIONUM. Quæ, & omnia quæ hîc narrantur, manifestè cadunt in irruptionem Turcarum Constantinopolim: quando eâ potitus est Mahometes ejus nominis Imperator primus, everfor Orientalis Imperii anno Christiano 1453. Et, quod est væ primum, transit urbs & orbis Ecclesiæ Orientalis ad Turcas.

Hi sunt enim posteri & successores Saracenorum; progenies & indoles Tartarorum ex quibus prodierunt. Plinius lib. 6. nat. hist. cap. 7. meminit *Turcarum* jam tum circa Mæotidem paludem. Multitudine sunt sicut locustæ; virulenti sicut scorpiones.

2. His locustis non est negotium

devorandi FOENUM TERRÆ & quod in illa VIRIDE & quidquid pomorum in *arboribus*; prout refertur de locustis in Ægypto, quæ fuerunt figura vel umbra harum, Gen. 10. v. 15. Quasi dicat S. Joannes: non esse de genere locustarum brutarum; sed esse homines, quod apertè (v. 7.) subjicit ex FACIE dignoscendum. Quapropter in hunc versum quartum Apocalypseos, rectè ait Rupertus Abbas Comment. lib. 5. *Per spicue ostendit quia non per proprietatem sed per similitudinem Locustas de fumo illo exisse dicit: dum, quod locusta est facere, hoc illis interdictum esse scribit: locustarum namque est ledere fœnum terræ, & omne viride, omnemque arborem, quemadmodum inter plagas Ægypti scriptum est. Istitis autem, ne quid talium, sed tantum homines laderent: quia videlicet & ipsi homines erant qui hic Locustæ dicti sunt. Homines igitur cum sint, PRÆCEPTUM EST ILLIS TANTUM HOMI-*

Potestas
data:

HOMINES cruciare, eosque schismaticos quorum superficiem terræ operuerunt; nam hi sunt **QUI NON HABENT SIGNUM DEI** quod habere deberent à Spiritu sancto legitimum coram DEO & Ecclesia **IN FRONTIBUS SUIS**. Immò neque hæ locustæ ad interficienda corpora schismaticorum incolarum sunt propriè destinatæ, sed ad *cruciandum*, id est affligendum captivitate & servitute ejuscemodi præ qua *mors sit optabilior*, ut dicitur v. 6.

Limitata præcepto;

Tripliter.

Atque hoc est primum, quod *præcepto*, id est providentiâ divinâ, hic dicitur caveri. Accedit illud quoque alterum (nam uno eodémque verbo Apocalypseos dicuntur simul plura) quòd itidem cautum fuit divino eodém consilio & decreto, ne illis etiam in terris absumerent *omne germen Christianismi*, neque *omnem virorem pietatis erga Christum ac venerationis*, neque ut inter *arbores*, officerent habitationi eremicularum aut cœnobitarum. Etenim notorium est de Turcis, quòd patiantur fidem & cultum Christi, dummodò semel illas terras sibi subjecerint gladio & habeant subjugatas: Tolerant enim in Græcia, in Natolia seu Asia minore, in Syria, ipsis Hierosolymis templa: monasteria: quatuor Patriarchatus veteres qualescunque: peregrinationes undique visitantium loca sancta & sepulchrum Christi: adèd ut non solum permittant sed etiam committant custodiæ Christianorum habere illis hospitia sua & asceteria religiosa. Habet Constantinopolis Galatam seu Peram oppi-

dum, solo disjunctum Sinu, latitudinis triginta passuum: in quo plerique incolæ Christiani, ac præcipuè mercatores. Habet urbs Græcum Patriarcham, cui Monasterii sui ædes nobilis: Græcis cæteris ædes sacræ, etsi obscuriores, septuaginta censentur ab iis qui viderunt: Armenorum septem: Francorum decem circiter. Quem numerum aliis examinandum relinquimus. Quid quod perniciosissimâ simulatione suæ doctrinæ, ac velut incrustatione suæ Scripturæ (hanc enim Arabicum nomen sonat Alcoranus,) nec damnent quidem ita Christianos, quin concedant posse salvari: quos sicubi cogant abnegare Christum, id neque est illis generale; neque per se intentum (eâ violentiâ), id est, non propter abnegationem ipsam, sed ut securè utantur iis in bello, quos Renegatos vocant & omnes applicant ad arma. Denique illud etiam est tertium eorum quæ caventur præcepto, id est, dispositione divinâ: ut cum servitus & jugum illorum sit intolerabile in schismate his, qui, non signati, destituuntur gratiâ & DEI auxilio supernaturali, veris quidem servis DEI & signatis electis cedant omnia in bonum & ad salutem. Quò spectavit cantus TUBÆ.

3. Tempus **CRUCIATUS** definitur **MENSIBUS QUINQUE**: neque enim temerè in hoc loco nominantur menses. Rupertus quidem Abbas in Apoc. lib. 5. comment. *Quare autem mensium potius quàm annorum nomine vel numero illa servitutis tempora* (Loquitur de Israëlitarum mutatione servitutis) *Designantur? videlicet,*

Profusè cantus Tubæ.

Cruciatu mensibus quinque.

delidet, quia in mensibus secundum Lunam, quos solos Hebraei, de quibus sermo est, noverunt vel computant, mutabilitas crementi vel decrementi est; quæ & stultorum mutabilitatem significat, dicente Scriptura, Stultus ut Luna mutatur. Et infra: Potestas eorum nocere hominibus, mensibus quinque: id est servituti eos subicere per vices quinque. Ita ille.

Sed enim multò aliud Mysterium & evidenter aperitur in his mensibus: Et quidem duplici ex capite & sensu. Primò: constat eos Lunati circuitu effici: Et Lunationes esse Turcarum proprias, qui habent Lunam pro insigni, pro tutela, pro ornamento; & incrementa ejus ac decrementa pro superstitioso augurio: urbes ipsæ signantur Lunâ in mappis geographicis, & datur intelligi eas esse in ditione Turcarum. Lunationes autem quinque significant totidem mutationes (Eccl. 27. v. 12. *Ut Lunam mutatur*) quæ acciderint in Imperio Turcarum inde à prima regni hujus origine: & est numerus Lunationum quinquarius, id est

imperfectus in serie numerorum, utpote dimidius denarii qui est numerus perfectus. Computet peritus revolutionum Turcicarum mutationes quæ intervenerunt usque ad nostra tempora: & divinet quid restet ab accomplishmente quinarum; speretque prope abesse catum illius Jericho. Secundò: meritò Schismatici subjecti sunt Lunæ Mohometicæ: quia elegerunt mutari per schismata: & patiuntur vices stultitiæ sui ipsorum, In quos cadit illa expositio Ruperti in hunc locum (quam ille applicat variæ servituti Israëlitarum:) *Quod ergo dictum est; sed ne cruciarentur mensibus quinque; idem est ac si diceretur: sed ut quinquies in stultitiam mutati in servitutem redigerentur per vices quinque.* Videtur Apocalypsis hoc numero inundationis Locustarum respexisse ad inundationem quasi diluvii Asiatici; nam illa in Genesi obtinuit terram *diebus centum quinquaginta*, qui sunt menses quinque; cap. 7. v. 24.

§. III.

Descriptio Locustarum.

Jam quod ad Locustas attinet, hæ aptissimè referunt Turcas.

Locusta, r. **E**st locustæ materialis apud Italos animal infestum, nomen Cavaleta, quod sonat parvum Equum; eò quòd speciem gerat equi cataphracti, animal lorica-tum. Habet pinnas pro aculeis: va-

stat agros ac devorat: inquietum & vagum: agmen earum impudens quod omnia percurrit saltu ac volatu: sordidum quod omnia inquinat quantumvis munda aut regia. Ipsæ cum sint vi-

L les